

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

1906 ?

AFSENDER
Vagn Jacobsen

MODTAGER
Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Arkivplacering:
CA 000031883/000007578 Vgan
Jacobsens Arkiv, æske 4

DOKUMENTINDHOLD

Første del af brevet mangler

44
Nye ombrunt har maattet leve
af laante Penge. Af de Penge, jeg
modtog i morges vil jeg kun kunne
leve højest 10-14 Dage naar jeg skal
betale det tilbage jeg har ladet.
Jeg giver ikke grevne og ønsker heller
ikke, men har det føont godt
hvad der vil ogsaa er Mening
men jeg maa paa den anden
Side sigt - enten det ~~nu~~ er Dig
eller mig der betaler, det er efter
dit bestuente Gusk, at jeg skal
være i Udlandet om, jeg selv vilde
hellere være hjemme i Gjeblikket
for at være til Støtte og Opmuntning
for Dig og for at hjælpe Dig med
at afbøde en Ulykke som vil
ramme Familien om da Du

er alene og uden directe Støtte -
en Ulykke som rimeligeris vil
medføre at Naamul Jacobsen
dør ud, medmindre at Du fast
er Sou' i et eventuelt andet
Aftenskab. Altsaa paa den anden
Side, maa jeg bestemt sige, at
jeg vil ikke leve i Udlandet
Naar jeg hvert Øjeblik maa
laane Penge forat komme igennem.
Om kommer eller rettere er jeg under
normale Omstændigheder og mine
Udgifter bliver meget indskrænket
men hvis jeg ikke faar de Penge
jeg behøver, saa rejser jeg hjem
og bliver hjemme. Dette er ganske
lyst at sige uden at gøre Dig vred
men naar Du ser normen paa

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Sagen vil du selv indse at det er
ubehagligt at være ude i et fremmed
Land uden Midler - I Gaa fik jeg
kun Morgenkaffe og Middag - men
havde ikke Raad til Aftens maaltid
Saa kom Pezine imorges og det er
atter for en kort Tid alldrigt - men
den Slys Ting gør den bed af Op-
holdet. Jeg har været uheldig og manke
ogsaa ufornuftig i mine Dispositioner
men derfor bør jeg dog ikke sulte.
Det er kommet mig for Øre at du
blev stukt over mit Telegram for
Noget Dage siden. Jeg overvejede selv
længe om jeg burde sulte et "please
after send money" men tænkte
jeg "Papa forstået godt Meningerne
og vil sulte Paa paa et saa længe

Telegram som muligt; I dette Tilfælde
burde jeg allsaa ikke have sparet.
Men det har ikke et eneste Øj-
blik vundet min Hensigt at ville
støde Dig eller give Mangel paa
den obligate Respect - og hvorfor
aldrig søge det uomhyggelige og vende
ved en Person. Der var jo dog mange
Andre Møgheder og Grunde for et
kort Telegram, og Du ved ogsaa godt,
at jeg ikke taler eller skriver til
Dig eller behandler Dig, som en Hund.
Det forbauser mig umiddelbart meget
at jeg i saa lang Tid ikke har hørt
fra Dig og ikke skrevet som paa
mine Breve, jeg er saa indbildsk
at mene, at det paa de 3 sidste
Breve var et Svovs Vord, men
maaske er det under vejs.

Da jeg var hjemme i Julen, og paa
mit Rejsees første Stadium, var det
mig en Glæde at lerne paa hvor
nær - eller hvor meget nærmere vi
var kommet hinanden og at
der virkelig fandtes en Basis for
Forstaaelse og gensidig Respect.
Det forekommer mig, at det gode,
vi der byggede op, er ved at glide
ud i Sandet igen - jeg haaber, det
er en falsk Opfattelse - men
er det sandt, saa maas jeg siges
at mindet desom er mig Kært og
hvad end der sker eller hvem eller
hvad der kommer os imellem, saa
vil jeg altid bevare dette, som et
af de bedste Mindes jeg har af
Dig og den sidste Jul i mit Born-
doms hjem, hvor du mindes en

Mamma og hendes Død knytter sig.
Der var saa mange Ting, jeg gerne
ville tale med Dig om - iinden
jeg bliver forældreløs - skriv kan
jeg ikke for saa kan Du lægge dit
efters Tone fald i Sætningerne og
gøre dem bittre, som var ment
korlige alt eftersom dit Humør
og Din Sindestemning er.
Men, kære Papa, hvis Du nogens
sinde skulde blive meget uheldig
i den Tid der er Dig endnu beskæftiget
og hvis Du da trænger til en god og
korlig Ven at støtte Dig til - saa
kom til Din egen Søn. Når Du
bliver gift kan jeg ikke mere kom-
me paa de Steder der er mig kært
men længes Du efter mig, da gør
mig den glæde at ^{høde mig} ~~høre~~ Din oprigtige

Stille og Fortrolige.

Jeg hvetken kan eller vil forlange
af Dig at opgiv det, som Du ønsker
for Din Lykke - jeg vil heller ikke
bede Dig derom - for hvis det er
saa, vad det jo en Sagd - men
dog vil jeg sige Dig, at end ikke
shamas D^orl har vort as ^{sin} en saadan
Sorg, som dette sidste

Du maa forstaa at en Mand med
min Natur maa vor meget bedr^ovet
for at kunne skrive saaledes - men
vi kan maaske lære at forstaa
hinanden endnu - jeg vil gerne vise
Dig Fortrolighed og Huelgenhed, og
omend vi maa skilles naar Tiden
kommer og omend det er mig en
lille Pille - saa onsker jeg aligevel
at det maa vor den Lykke for

Dig som du søger og Tror paa!
"Herren velsigne Dig og bevær Dig
Herren lade hve sit Ansigt over Dig
og vær Dig raadig
Herren opløfte sit Ansigt til Dig
og giv Dig Fred"

Med de kørlyste Hilsener Din
Søn Tegn